

Zwrot kwoty dofinansowania, błędy instytucji zarządzającej

Kategoria: Rozwój i fundusze

Opublikowano: niedziela, 13, sierpień 2017 17:00

Marcin Maksymiuk

Odśloni: 1439

Sytuacja, w której instytucja zarządzająca, dysponując możliwością kontroli całego projektu, który został zrealizowany przed przystąpieniem beneficjenta do konkursu - wypłaca środki, bazując jedynie na deklaracji wnioskodawcy, a po pewnym czasie dokonuje kontroli i żąda zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami, oznacza przerzucenie skutków własnych zaniechań na beneficjenta i narusza - wywodzoną z zasady demokratycznego państwa prawa - zasadę działania jednostki w zaufaniu do organów Państwa (art. 2 Konstytucji, art. 8 k.p.a.).

Dokumenty stanowiące podstawę opracowania wniosku o pomoc finansową, będące podstawą zawarcia umowy o dofinansowanie, nie wykluczają bowiem wdrożenia kontroli już na początkowym etapie. Dofinansowanie jest realizowane w formie umowy, dotyczącej konkretnego zamierzenia, które musi być zakończone w określonym czasie. Stosunki pomiędzy beneficjentem a dotującym są uregulowane przede wszystkim przez umowę, której podstawę stanowią zgodne oświadczenia woli, a która odnosi się do ogółu okoliczności istniejących w chwili jej zawarcia.

Tym samym - co do zasady - umowa może dotyczyć katalogu naruszeń, który jest znany obu stronom w chwili jej zawarcia. Jeżeli strony przewidują, że w przyszłości organ dotujący może ten katalog zmieniać, to takie postanowienie powinno być zawarte w umowie lub wprowadzone w formie aneksu. Dopóki jednak to nie nastąpi, to stosownie do art. 65 § 1 k.c., złożone oświadczenia woli należy interpretować w kontekście okoliczności, jakie istniały i były znane stronom w chwili ich złożenia. Inaczej kwestia ta mogłaby być oceniana, gdyby to nie umowa, a decyzja administracyjna była podstawą dofinansowania, zaś odpowiedni katalog zachowań, które są traktowane jako naruszenia powodujące zastosowanie korekt finansowych, był prawem powszechnie obowiązującym, podlegającym jednostronnym zmianom przez normodawcę. Jeżeli jednak przyjęty został model umowny, to - zgodnie z zasadą *pacta servanda sunt* - konsekwentnie należy przyjąć, że ustalenie co jest nieprawidłowością podlegającą korekcie, powinno wynikać z porozumienia obu stron.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 maja 2017 r. II GSK 1016/17

Źródło: [CBOSA](#)